

* Loupežné zavraždění stařeny. Z Ces. Budějovic. (Přev. zpráva.) V sobotu večer — jak známo — roznesla se po Budějovicích zpráva, že v lese blíže Hosína, osady asi půl druhé hodiny od Budějovic vzdálené, nalezena mrtvola asi 60leté stařeny, na níž patrně jsou stopy vraždy. Zpráva ta se brzy potvrdila. Dva studující českých středních škol, Václav Jaňura a Václav Ondok z Hosína, ubírajíce se z Budějovic domů, našli v lese u Těšína vedle strouhy v tratolišti krve stařenu s roztráštěnou lebku. Opodál ní ležela nůše a poblíže zdánlivě mrtvé pterážený březový klacek a velký zkrvácený kámen. Na jich pokřik sběhli se záhy obyvatelé Hosína a poznali v nešťastné ženě 63letou Kateřinu Hejdovou, ehalupnici, živící se prodejem másla a vajec, s nimiž na trh do C. Budějovic docházela. Přivolaný lékař rozpoznal u těžce zraněné ještě sice známky života, leč na uzdravení nebylo ani pomysleno. Ze všech známek bylo lze souditi, že jde zde o vraždu loupežnou, zvláště když prohlídkou statstva a tvrzením známých lidí bylo zjištěno, že Hejdová oloupena byla o hotové peníze a o spořitelář knížku, kterou stále při sobě nosila. Zavedené vyšetřování po pachatelích vedlo brzy na jich stopu v česko-budějovické záložně, kde jakýsi mladík téhož odpůdne as o půl 5. hod. vyzvedl na knížku, na jméno Hejdové znějící, obnos 150 K. Ačkoliv byl ihned pokladníkovi podezřelým, vyplacen byl obnos ten, když odvolal se na známost kteréhosi závodu. Po četnickém oznámení jala se hned pátrati budějovická policie po vrazích a za nedlouho je měla. Policejnímu strážníku v Krajinské třídě po půlnoci službu konajícímu byl nápadným fiakr, který vozil dva velmi rozjařené mladíky po městě, a proto, když asi o 3. hodině povoz s podezřelými hostmi ulicí projížděl, pustil se za ním a brzy dostihl vůz u vykičeneho domu, z něhož dva mladíci právě vystoupili a do místnosti vešli. Tam je zatkli a předvedli na strážnici, kde se oba výrostci po delším zapírání přiznali, že už před několika dny pojali úmysl Kateřinu Hejdovou, o níž věděli, že nosí při sobě peníze a knížku, zavraždit a peněz jejich se zmocniti. Mladí lupiči, 18letý vyučený řezník Jan Pavlík z Cesk. Budějovic a 17letý Antonín Mika téhož řemesla z Hosína, doznali, že již tři dny na Hejdovou čekali, ale teprve v sobotu se jim postěstilo ji samotnou v lese přistihnouti. Hejdová sundávala si v lese nůši a právě když v ní něco přebrabávala, přistoupil k ní A. Mika a tázal se jí, proč nešla jinou známou cestou, nežli však mohla odpověděti, udeřil ji klackem do hlavy, tak že v bezvědomí k zemi klesla. Mika jí pak zasadil ještě několik ran společně s Pavlíkem, který jí potom obrátil obličejem k zemi, by křičeti nemohla. Když byla Hejdová ve mdlobách, udeřil jí Mika kamenem tak prudce do hlavy, že se kámen ten rozpoltil; pak ji oba dva zavlekli asi 20 kroků dále do lesa, kde ji ještě několik ran zasadili a do ní tak dlouho kopali, až měli za to, že jest mrtva. Pak ubohou stařenu obrátili o hotové peníze a záloženskou knížku, umyli si ruce ve studánce u kaple a spěchali velkou oklikou do Budějovic. Zde zašli především se posítnit do hostince „U českého Němce“, kde dal Mika Pavlíkovi na útratu 5 korun a poslal jej s vkladní knížkou do záložny. Tam tvářil se Pavlík velice hloupě a pravil, aby mu vyplatili 150 korun, které potřebuje na pohřeb matčin. S těmito vybranými penězi a částkou na hotovosti, Hejdové uloupenou, vydali se veselé na cestu po hospodách, najali si vůz, který je stále vozil, koupili si též nové šaty a hýřili až do noci, kdy za poslední staci vybrali si Balíkův vykičený dům, kdež byli zatčeni. Dle líčení vlastního činu, v němž si oba ničemovně odporovali a jeden na druhého větší část viny svaliti chtěl, bylo to přímo bestialní přepadení, o němž další podrobnosti teprve na jevo přijdou, až oba zločynové se úplně přiznají.